

Informe que s'emet sobre projecte de decret llei de mesures urgents de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones

De conformitat amb el que preveu l'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, l'article 4.1.a de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat, i l'article 6.4 del Decret 106/2024, d'11 de juny, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat, s'emet l'informe preceptiu corresponent en relació amb el projecte de decret llei esmentat.

I. Objecte del Decret Llei

El projecte de decret llei té per objecte regular el procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings existents afectats per risc d'inundació a Catalunya, per tal de garantir la seguretat de les persones. A l'efecte de tramitar i resoldre aquest procediment, el projecte de decret llei crea la Comissió Tècnica de Càmpings i la Comissió de Govern de Càmpings.

II. Marc competencial i normatiu

1. En atenció a les matèries concernides, els títols competencials que permeten l'aprovació d'aquest projecte de decret llei són els relatius a les competències de la Generalitat en matèria d'emergències i protecció civil; seguretat pública; aigua i obres hidràuliques; medi ambient, espais naturals i meteorologia; turisme; urbanisme, i règim local.

D'altra banda, cal tenir en compte que, com es recull a l'exposició de motius, l'Estatut d'autonomia de Catalunya (en endavant, EAC) recull, a l'article 15.2, el dret de totes les persones a viure amb dignitat, seguretat i autonomia, i l'article 28.1 preveu que les persones, en llur condició de consumidores i usuàries de béns i serveis, tenen dret a la protecció de llur salut i seguretat, el que s'ha de posar en relació amb els principis rectors recollits també a l'article 46 EAC ("Els poders públics han de vetllar per la protecció del medi ambient per mitjà de l'adopció de polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible") i a l'article 49 ("Els poders públics han de garantir la protecció de la salut, la seguretat i la defensa dels drets i els interessos legítims dels consumidors i usuaris"), tot tenint en compte el que disposen, especialment, els apartats 1 i 4 de l'article 37. També la Carta de drets fonamentals de la Unió europea i la Constitució espanyola reconeixen, juntament amb el dret a gaudir d'un ambient de qualitat i digne, el dret a la salut, la seguretat i la vida.

1.1 La competència de la Generalitat de Catalunya en matèria d'emergències i protecció civil es recull a l'article 132 EAC. Així, l'apartat 1 d'aquest precepte, determina que "Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció civil, que inclou, en tot cas, la regulació, la planificació i l'execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, i també

C. Jaume I, 2-4
08002 Barcelona
Tel. 93 302 06 24
Fax 93 301 85 47

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 1 de 20

la direcció i la coordinació dels serveis de protecció civil, que inclouen els serveis de prevenció i extinció d'incendis, sens perjudici de les facultats dels governs locals en aquesta matèria, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les seves competències en matèria de seguretat pública". El següent apartat 2 estableix que "en els casos relatius a emergències i protecció civil d'abast superior a Catalunya, ha de promoure mecanismes de col·laboració amb altres comunitats autònomes i amb l'Estat".

La Constitució espanyola (en endavant, CE) no inclou –en les llistes dels articles 148 i 149– cap referència a la competència sobre "protecció civil". Sí que es troba, per contrast, una referència a la matèria de la seguretat pública atès que l'article 149.1.29 de la Constitució sí que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en aquesta matèria.

Així, resulta que ha estat la doctrina del Tribunal Constitucional (en endavant, TC) la que ha construït la categoria relativa a la protecció civil tot especificant que aquesta s'emmarca en l'àmbit de la competència relativa a "seguretat pública" (STC 87/2016, de 28 d'abril, FJ 5).

L'article 30.4 CE conté una reserva de llei per a la regulació dels deures dels ciutadans en els casos de risc greu, catàstrofe o calamitat pública. Davant aquestes previsions i atesa la naturalesa que li és inherent, -relativa a la preservació de les persones i els béns-, el TC ha considerat que la protecció civil s'insereix en el concepte més ampli de seguretat pública, previst com a competència exclusiva de l'Estat a l'article 149.1.29 CE, alhora que ha reconegut expressament les competències generals i ordinàries de les comunitats autònomes en aquest àmbit d'actuació. Així mateix ha declarat que, en la matèria específica de protecció civil, es produeix una concurrència de competències de l'Estat i de les comunitats autònomes «*cuya distribución es necesario diseñar*» i ha recordat que, per dur a terme aquest disseny, s'han de tenir en compte, com a primer i obligat punt de referència, la norma constitucional i els estatuts d'autonomia (STC 133/1990, de 19 de juliol, FJ 5).

La Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya, regula aquesta matèria, i la defineix com la que "comprèn les accions destinades a protegir les persones, els béns i el medi ambient davant situacions de greu risc col·lectiu, de catàstrofes i de calamitats públiques", i això en el context de la jurisprudència que va establir el TC en la sentència 58/2017, d'11 de maig, en considerar la protecció civil, tal com es recull al preàmbul de la mateixa llei, com el "*conjunt d'accions dirigides a evitar, reduir o corregir els danys causats a persones i béns per tota classe de mitjans d'agressió i pels elements naturals o extraordinaris en temps de pau quan l'amplitud i la gravetat de llurs efectes els fa assolir el caràcter de calamitat pública*".

També cal tenir en compte les previsions de caràcter bàsic de la Llei estatal 17/2015, de 9 de juliol, del Sistema de Protecció Civil.

Al seu torn, s'ha de tenir en consideració les previsions contingudes en el Decret 30/2015, de 3 de març, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció. Convé assenyalar que la Resolució INT/764/2016, de 23 de març, inclou determinades instal·lacions de càmping dins de l'àmbit d'aplicació de l'epígraf A de l'Annex I del Decret 30/2015 esmentat.

Cal fer referència, igualment, al Decret 291/1999, de 9 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'organització i funcionament de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya. Així mateix, s'ha d'al·ludir a la Resolució IRP/971/2010, de 31 de març, per la qual es dona

2/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 2 de 20

publicitat als criteris per a l'elaboració dels informes referents al control de la implantació de nous elements vulnerables compatibles amb la gestió dels riscos de protecció civil.

Com a ulterior normativa que incideix –si bé no directament- en la matèria objecte de regulació, cal citar el Decret 161/1995, de 16 de maig, pel qual s'aprova el Pla de protecció civil de Catalunya (PROCICAT); l'Acord de Govern GOV/14/2015, de 10 de febrer, pel qual s'aprova la revisió del Pla especial d'emergències per inundacions de Catalunya (INUNCAT), i el Protocol d'atenció a les persones davant emergències greus a Catalunya.

1.2 En aquest punt convé fer referència a la competència que ostenta la Generalitat en matèria de **seguretat pública**, si bé pel que fa, específicament, al “compliment de les disposicions per a la conservació de la natura, del medi ambient i dels recursos hidrològics, en el marc de la legislació estatal sobre seguretat”, d'acord amb l'article 164.3.b) EAC.

1.3 Quant a la competència de la Generalitat en matèria d'**aigües**, està prevista en l'article 117 EAC, del qual convé fer referència als seus apartats 1 a 3:

“1. Correspon a la Generalitat, en matèria d'aigües que pertanyin a conques hidrogràfiques intracomunitàries, la competència exclusiva, que inclou en tot cas:

a) L'ordenació administrativa, la planificació i la gestió de l'aigua superficial i subterrània, dels usos i els aprofitaments hidràulics i també de les obres hidràuliques que no siguin qualificades d'interès general.

b) La planificació i l'adopció de mesures i instruments específics de gestió i protecció dels recursos hídrics i dels ecosistemes aquàtics i terrestres vinculats a l'aigua.

c) Les mesures extraordinàries en cas de necessitat per a garantir el subministrament d'aigua.

d) L'organització de l'administració hidràulica de Catalunya, inclosa la participació dels usuaris.

e) La regulació i l'execució de les actuacions relacionades amb la concentració parcel·lària i amb les obres de regatge.

2. La Generalitat, en els termes que estableix la legislació estatal, assumeix competències executives sobre el domini públic hidràulic i les obres d'interès general. En els mateixos termes, li correspon la participació en la planificació i la programació de les obres d'interès general.

3. La Generalitat participa en la planificació hidrològica i en els òrgans de gestió estatals dels recursos hídrics i dels aprofitaments hidràulics que pertanyin a conques hidrogràfiques intercomunitàries. Correspon a la Generalitat, dins del seu àmbit territorial, la competència executiva sobre:

a) L'adopció de mesures addicionals de protecció i sanejament dels recursos hídrics i dels ecosistemes aquàtics.

b) L'execució i l'explotació de les obres de titularitat estatal, si s'estableix mitjançant conveni.

c) Les facultats de policia del domini públic hidràulic que li són atribuïdes per la legislació estatal.”

3/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 3 de 20

Generalitat de Catalunya
Gabinet Jurídic

Correlativament, l'article 149.1.22 CE atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre la "legislació, ordenació i concessió de recursos i aprofitaments hidràulics quan les aigües discorrin per més d'una Comunitat Autònoma".

Quant al marc normatiu en aquesta matèria, cal tenir en consideració la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla Hidrològic Nacional, l'article 28 del qual s'ocupa de la protecció del domini públic hidràulic i de les actuacions en zones inundables. També cal tenir en compte el text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.

També cal tenir en compte en aquest àmbit la incidència de la Directiva 2007/60/CE sobre l'avaluació i gestió de les inundacions, que va ser transposada a l'ordenament jurídic espanyol pel Reial decret 903/2010, d'avaluació i gestió de riscos d'inundació, mitjançant el qual es preveu millorar la coordinació de totes les administracions públiques per tal de reduir els danys i centrant-se en les zones amb més risc d'inundació.

S'ha de destacar, igualment, el Reial decret 638/2016, de 9 de desembre, pel qual es modifica el Reglament del domini públic hidràulic aprovat pel Reial decret 849/1986, d'11 d'abril, el Reglament de planificació hidrològica, aprovat pel Reial decret 907/2007, de 6 de juliol, i altres reglaments en matèria de gestió de riscos d'inundació, cabals ecològics, reserves hidrològiques i vessaments d'aigües residuals. Mitjançant aquest Reial decret, entre d'altres qüestions, es va procedir a la determinació de la gestió dels riscos d'inundació mitjançant la identificació dels usos i activitats vulnerables davant avingudes.

Cal destacar en aquest punt el Pla de gestió del Districte de conca fluvial de Catalunya pel període 2022-2027 (aprovat mitjançant Decret 91/2023, de 16 de maig) el qual, d'acord amb l'article 13 del Reglament català de la planificació hidrològica (aprovat pel Decret 380/2006, de 10 d'octubre), consta d'una diagnosi de la situació i les principals pressions que incideixen sobre les masses d'aigua del districte de conca, elaborada a partir dels estudis previs i dels resultats obtinguts de l'aplicació de les previsions del Programa de seguiment i control; un resum de l'anàlisi econòmica de l'aigua; un resum de les mesures contingudes en el Programa de mesures; un registre de plans i programes de gestió específics, un resum de les mesures d'informació pública i consultes aprovades, un llistat de les autoritats competents i una referència als punts de contacte i procediments per obtenir informació de base.

1.4 A l'article 144 EAC hi figura la competència de la Generalitat en matèria de **medi ambient, espais naturals i meteorologia**. La competència sobre medi ambient és compartida amb l'Estat, amb la peculiaritat, d'acord amb l'article 149.1.23 CE, que permet l'establiment de normes addicionals de protecció. Al seu torn, l'apartat 5 de l'article 144 EAC recull, com a competència exclusiva de la Generalitat, "l'establiment d'un servei meteorològic propi, el subministrament d'informació meteorològica i climàtica, incloent-hi el pronòstic, el control i el seguiment de les situacions meteorològiques de risc, i també la recerca en aquests àmbits i l'elaboració de la cartografia climàtica". Sobre aquesta competència, el TC, en la seva sentència 31/2010, va declarar que *"el art. 149.1.20 CE atribuye al Estado competencia exclusiva sobre el servicio meteorológico. Pero esta competencia estatal no impide que los Estatutos de Autonomía puedan atribuir la correlativa competencia sobre el mismo objeto jurídico siempre que, de un lado, se restrinja al territorio de la Comunidad Autónoma y, de otro, no limite la plena competencia estatal sobre meteorología en la totalidad del territorio español, que incluye la adopción de cualquier medida normativa y aplicativa con apoyo físico en todo el territorio del Estado y, por tanto, en cada territorio autonómico. En estos términos, la competencia de la*

4/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 4 de 20

Generalitat de Catalunya
Gabinet Jurídic

Generalitat sobre su propio servicio meteorológico no enerva la competencia que al Estado reconoce el art. 149.1.20 CE”.

En aquest marc cal fer referència a la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, que té entre les seves finalitats específiques (article 2.2) les de:

“b) Reduir la vulnerabilitat de la població, dels sectors socioeconòmics i dels ecosistemes terrestres i marins davant els impactes adversos del canvi climàtic, i també crear i reforçar les capacitats nacionals de resposta a aquests impactes.

c) Adaptar els sectors productius i incorporar l'anàlisi de la resiliència al canvi climàtic en la planificació del territori, les activitats, les infraestructures i les edificacions.

d) Fomentar l'educació, la recerca, el desenvolupament i la transferència de tecnologia, i difondre el coneixement en matèria d'adaptació i mitigació del canvi climàtic.

e) Establir mecanismes que proveeixin informació objectiva i avaluable sobre tots els aspectes relacionats amb el canvi climàtic, la seva evolució temporal i els seus impactes.”

Així mateix, en l'apartat 3 de l'article 2 estableix que “La responsabilitat en l'assoliment de les finalitats d'aquesta llei és compartida pel Govern, els ens locals, els sectors productius, els agents polítics, socials i econòmics, i els ciutadans en general”.

I també convé destacar la Llei 15/2001, de 14 de novembre, de meteorologia, la qual té per objecte “establir i regular els instruments necessaris per a garantir una informació meteorològica de qualitat en l'àmbit de Catalunya, en el marc de les competències de la Generalitat en matèria de meteorologia” (article 1), i que crea el Servei Meteorològic de Catalunya com a entitat de dret públic de la Generalitat (article 3).

1.5 L'article 171 EAC estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de **turisme**, la qual, entre d'altres extrems, inclou “l'ordenació i la planificació del sector turístic” (apartat a); “la regulació i la classificació de les empreses i els establiments turístics” (apartat c); i “la regulació dels drets i els deures específics dels usuaris i els prestadors de serveis turístics” (apartat d).

Cal fer referència a la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, que inclou els càmings entre les modalitats d'establiments d'allotjament turístic (article 39.1.c) i incorpora el seu concepte i les remissions al reglament sobre els serveis que ha de disposar i la seva classificació (articles 46 a 48).

Pel que fa, específicament, a la normativa relativa a l'ordenació de la pràctica del càmping i dels establiments dedicats a aquesta activitat, convé indicar que el Decret 55/1982, de 4 de febrer, sobre ordenació de la pràctica del càmping i dels establiments dedicats a aquest fi, ja contenia una prohibició d'instal·lació de càmings o acampades en terrenys situats a rambles, llits secs de rius o torrents, i en aquells susceptibles d'ésser inundats.

No obstant això, aquesta previsió prohibitiva ha anat desapareixent progressivament en la normativa posterior fins el punt que, actualment, el Decret 75/2020, de 4 d'agost, de turisme de Catalunya, en fer referència als càmings com allotjaments a l'aire lliure, no inclou cap previsió específica sobre instal·lacions en zones d'inundació o risc ni les mesures que s'hagin

5/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 5 de 20

Generalitat de Catalunya
Gabinet Jurídic

d'establir a l'efecte de no fer-se cap previsió al respecte, excepció feta de la citació de la inundabilitat com a justificació d'una ampliació discontinua dels càmpings i de la fixació del criteri de la prevalença de la planificació urbanística quan motius d'incompatibilitat de sòls per raons d'inundabilitat obliguin a la reubicació física d'una activitat de càmping (article 231-19 i disposició addicional cinquena, respectivament).

1.6 L'article 149.5 EAC recull la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'**urbanisme**, la qual, entre d'altres extrems, inclou:

“a) La regulació del règim urbanístic del sòl, que inclou, en tot cas, la determinació dels criteris sobre els diversos tipus de sòl i els seus usos.

(...)

c) L'establiment i la regulació dels instruments de planejament i gestió urbanística, i també de llur procediment de tramitació i aprovació.

d) La política de sòl i habitatge, la regulació dels patrimonis públics de sòl i habitatge i el règim de la intervenció administrativa en l'edificació, la urbanització i l'ús del sòl i el subsòl.

e) La protecció de la legalitat urbanística, que inclou, en tot cas, la inspecció urbanística, les ordres de suspensió d'obres i llicències, les mesures de restauració de la legalitat física alterada, i també la disciplina urbanística.”

Pel que fa al marc normatiu, cal tenir en compte el text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost. Concretament, el seu article 9.2, que preveu:

“En els terrenys situats en zones de risc d'inundació o d'altres riscos quan, d'acord amb la legislació sectorial, puguin produir danys a les persones o béns, regeixen les limitacions d'ús del sòl que estableix la dita legislació.

En el cas que la legislació sectorial no reguli les limitacions d'ús, no es pot admetre en les zones de risc greu dur a terme actuacions de nova urbanització, ni incrementar l'edificabilitat o la intensitat de l'ús previstes pel planejament en sòl urbà ni edificar en els terrenys situats en sòl no urbanitzable, llevat que es tracti d'una actuació urbanística que inclogui entre les obres d'urbanització les infraestructures o altres mesures que l'administració sectorial consideri necessàries.”

I la disposició addicional dinovena, que estableix:

“Pla de gestió del risc dels càmpings

Per a poder mantenir l'activitat dels càmpings legalment implantats a l'entrada en vigor de la present disposició addicional que, d'acord amb la legislació sectorial, es trobin en zones de risc d'inundació que poden produir danys greus a les persones o els béns, els titulars han d'elaborar un pla de gestió del risc i costejar i, si s'escau, executar les mesures correctores que siguin necessàries per a prevenir els danys, de conformitat amb el pla especial urbanístic tramitat amb aquesta finalitat.”

6/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 6 de 20

Generalitat de Catalunya
Gabinet Jurídic

1.7 Finalment, cal fer referència a l'article 160.1 EAC, que recull la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de **règim local** que, respectant el principi d'autonomia local, inclou, entre d'altres extrems:

“a) Les relacions entre les institucions de la Generalitat i els ens locals, i també les tècniques d'organització i de relació per a la cooperació i la col·laboració entre els ens locals i entre aquests i l'Administració de la Generalitat, incloent-hi les diverses formes associatives, mancomunades, convencionals i consorcials.

b) La determinació de les competències i de les potestats pròpies dels municipis i dels altres ens locals, en els àmbits especificats per l'article 84 (entre les que hi figuren les corresponents a l'ordenació i la gestió del territori, l'urbanisme i la disciplina urbanística; les relatives a la protecció civil, així com les relatives a la regulació de l'establiment d'autoritzacions i promocions de tot tipus d'activitats econòmiques, especialment les de caràcter comercial, artesanal i turístic i foment de l'ocupació).”

Al respecte cal tenir en compte el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, així com el decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals.

2. Partint de l'àmbit material sobre el que es projecta el contingut de la disposició, la competència per elaborar i tramitar el projecte de Decret llei correspon als Departaments de la Presidència, d'Interior i Seguretat Pública, de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i d'Empresa i Treball, de conformitat amb l'article 3.3 del Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

III. Contingut del projecte de decret llei

Aquest Decret llei conté, a més de la part expositiva, tretze articles agrupats en tres capítols, tres disposicions addicionals, una derogatòria i dues finals.

El capítol I conté les disposicions generals, on l'article 1 concreta l'objecte i l'àmbit d'aplicació del Decret llei, referit a la regulació del procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings existents afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones, tot definint quan es considera -als efectes d'aquesta norma- que una activitat de càmping està afectada per risc d'inundació.

Per tramitar i resoldre aquest procediment es creen la Comissió Tècnica de Càmpings i la Comissió de Govern de Càmpings en els termes establerts als articles 2 i 3, respectivament, que completen la regulació d'aquest primer capítol. La disposició final primera estableix el caràcter temporal i la durada d'ambdues Comissions, que han de desenvolupar les seves funcions fins que s'acabi la tramitació de cadascun dels procediments de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació.

A l'article 2 es regula la Comissió Tècnica de Càmpings, a la qual correspon adoptar l'acord d'inici i formular la proposta d'acord en el procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings, així com també, si escau, proposar l'adopció de mesures provisionals. Aquesta

7/20

comissió té una composició pluridepartamental amb representants dels departaments corresponents a les diverses matèries afectades (urbanisme, protecció civil, pressupostos, administració local, canvi climàtic, turisme i aigües) i, alhora, amb presència de la persona titular de l'Agència Catalana de l'Aigua i d'una persona en representació de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre. També en forma part la persona titular de l'Oficina del Govern i una persona membre del cos d'advocacia de la Generalitat, així com també una persona en representació de cadascuna de les entitats municipalistes i de cadascuna de les diputacions provincials de Catalunya. La presidència, la secretaria i l'adscripció corresponen al departament competent en matèria de protecció civil, atesa la finalitat principal de la norma de garantir la seguretat de les persones, si bé s'estableix també que, tant el Departament de la Presidència com els departaments competents en matèria de protecció civil, de territori i urbanisme, de canvi climàtic i de turisme han de donar el suport tècnic, jurídic i administratiu, reforçant l'abast interdepartamental de la norma.

L'article 3 regula la nova Comissió de govern creada, la Comissió de Govern de Càmpings, a la que correspon resoldre els procediments de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació i adoptar, si escau, les mesures provisionals pertinents. La Comissió de Govern de Càmpings està integrada per les persones titulars del Departament de la Presidència, que la presideix, i dels departaments competents en matèria de protecció civil, de territori i urbanisme, de transició ecològica i de turisme, així com també per la persona titular de la Secretaria del Govern, que n'exerceix la secretaria.

El capítol II regula específicament el procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones. Així, l'article 4 preveu la incoació d'ofici, i el nomenament de la persona instructora, que ha d'estar adscrita també al departament competent en matèria de protecció civil. Aquests procediments es poden iniciar en qualsevol moment mentre es mantingui l'activitat de càmping, atesa la finalitat de garantir la seguretat de les persones, i es preveu que l'organisme de conca de la Generalitat de Catalunya i el departament competent en matèria de protecció civil proposin a la Comissió Tècnica de Càmpings l'ordre de prioritat de l'inici de cada procediment en funció de la necessitat d'intervenció per raons de seguretat de les persones, d'acord amb la informació de què disposin en relació amb la situació de tots els càmpings de Catalunya i en base als criteris que s'indiquen en el mateix precepte.

L'article 5 preveu els informes preceptius de l'organisme de conca competent i de la direcció general competent en matèria de protecció civil, sens perjudici que es puguin demanar altres informes. Pel que fa a l'organisme de conca, en el cas que el càmping s'ubiqui en l'àmbit territorial corresponent a conca hidrogràfica de competència de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, és aquest organisme el que ha d'informar, tot tenint en compte les possibilitats de col·laboració interadministrativa, com seria la possible subscripció de convenis, o bé també les regles generals en matèria de procediment administratiu comú per a l'emissió d'informes.

Així mateix, es preveu que per emetre els informes tècnics es pot requerir a les persones titulars dels càmpings per tal que aportin informació complementària. Finalment, aquest article estableix que, un cop emesos els informes tècnics, es trameti l'expedient a la Comissió Tècnica de Càmpings perquè formuli la proposta de resolució del procediment, amb els possibles pronunciaments a què fa referència l'article 7: continuació de l'activitat, continuació amb determinats condicionats, cessament definitiu o bé altres mesures. Com a garantia

8/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 8 de 20

Generalitat de Catalunya
Gabinet Jurídic

procedimental es preveu el tràmit d'audiència i a la persona titular del càmping i als ens locals concernits.

L'article 6 preveu la possibilitat d'adoptar mesures provisionals per part de la Comissió de Govern de Càmpings, a proposta de la Comissió Tècnica de Càmpings, atesa la finalitat principal del procediment de garantir la seguretat de les persones. En aquest sentit, pot esdevenir necessària la suspensió temporal de l'activitat de càmping, o altres mesures, prèvia audiència o també, en cas de risc molt greu per a la seguretat de les persones i previ informe justificatiu de la direcció general competent en matèria de protecció civil, sense audiència prèvia, sens perjudici dels tràmits posteriors que s'estableixen en garantia dels afectats.

Finalment, l'article 8 estableix que la resolució del procediment correspon a la Comissió de Govern de Càmpings, havent de procedir l'ajuntament del municipi on està ubicat el càmping a l'execució, quan així sigui necessari i sens perjudici de l'actuació subsidiària de l'Administració de la Generalitat. S'estableix el termini màxim per resoldre el procediment en nou mesos, i l'incís final del precepte en regula la caducitat.

L'article 9 preveu que les accions derivades d'aquest Decret llei no estan subjectes a prescripció, en coherència amb l'objectiu que es persegueix.

El capítol III conté determinades previsions sobre els actes adoptats en el procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació. En concret, els articles 10 a 13 fan referència, correlativament, a la no afectació de la titularitat dominical, al caràcter no indemnitzable dels acords adoptats atesa la finalitat de garantir la seguretat de les persones, al seguiment del compliment dels acords per part de la Comissió Tècnica de Càmpings i, finalment, a les potestats administratives i mitjans i actuacions d'execució d'acord amb la legislació vigent en matèria de procediment administratiu comú.

Pel que fa a les disposicions addicionals, la primera reflecteix la possibilitat que les persones que en són titulars instin o portin a terme actuacions per garantir la seguretat de les persones en el marc de la normativa vigent d'aplicació, i precisa que aquestes actuacions han de ser objecte de valoració en el marc del procediment que regula el Decret llei. La segona i la tercera disposicions addicionals estableixen determinades mesures que complementen les conseqüències dels acords adoptats en el procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones; concretament, s'engloben mandats al Govern perquè adopti mesures de suport als sectors econòmics afectats i de col·laboració, així com perquè promogui les mesures d'agilització administrativa que es considerin necessàries, i mesures per assegurar l'execució del Decret llei, com són la dotació de recursos humans i mitjans econòmics i tècnics.

Així mateix, atès el nou procediment regulat en el Decret llei, es considera adient la derogació de la disposició addicional dinovena del Text refós de la Llei d'urbanisme aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, en resultar incompatible amb el procediment de verificació establert en aquest decret llei. En darrer terme, la disposició final segona i última de text preveu, d'acord amb la urgència que motiva la norma, l'entrada en vigor l'endemà de la data de publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

9/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 9 de 20

IV. Aspectes habilitadors i límits materials del Decret llei

1. Els aspectes bàsics que cal valorar, a l'hora d'informar el projecte de decret llei, se centren en determinar, d'una banda, si concorre el pressupòsit de fet habilitant de la necessitat extraordinària i urgent i, d'altra banda, la no vulneració dels límits materials als que l'Estatut d'autonomia de Catalunya subjecta aquest instrument normatiu.

Així doncs, tal i com ha exposat el Consell de Garanties Estatutàries (en endavant, CGE) en diversos dictàmens, per tal que la disposició s'adeqüi a les previsions estatutàries, es requereix l'observança de dos elements essencials: el primer, de caràcter formal, que consisteix en l'existència del pressupòsit habilitant; i un segon, de caire material, que implica el respecte de les matèries que actuen com a límit i, en conseqüència, són vedades al seu contingut.

Tal com destaca el CGE, en el dictamen 3/2023, d'1 de desembre :

"La figura del decret llei, com és sabut, incorporada a l'ordenament jurídic català en l'Estatut de 2006, habilita el Govern amb caràcter extraordinari per dictar una norma amb rang de llei. En conseqüència, el seu ús per part del poder executiu ha de ser entès de forma estricta i, en aquest sentit, ha de respectar els límits formals i materials que conté l'article 64.1 EAC. D'aquesta manera, d'una banda, el decret llei ha de respondre a una necessitat extraordinària i urgent (pressupòsit formal habilitant) i, de l'altra, el seu contingut no pot regular les matèries que són vedades a aquest tipus de norma (límit material). Així, «en la mesura que sostreu la matèria regulada del debat parlamentari, és un instrument en mans de l'Executiu que ha de ser utilitzat amb caràcter estricte perquè l'atribució al Govern de la potestat legislativa material és extraordinària i ha de respectar sempre el marc delimitador que assenyalava l'article 64.1 EAC» (DCGE 2/2019, de 22 de febrer, FJ 2, amb citació del DCGE 7/2010, FJ 3)."

Aquests extrems tenen una importància essencial en el cas de l'aprovació d'un decret llei ja que, un cop validat pel Parlament, si s'escau, acabarà sent una norma amb rang legal aprovada pel Govern en lloc del Parlament, i, per tant, constitueix una excepció a l'exercici ordinari de la potestat legislativa de la cambra catalana.

2. Pel que fa al primer aspecte –el pressupòsit habilitant–, la concurrència del pressupòsit de fet que justifica la necessitat extraordinària i urgent d'aprovar la regulació que incorpora un decret llei, cal tenir present la doctrina emanada del TC, que considera que és cabdal el criteri polític dels òrgans que prenen la decisió, sense que això impliqui que aquests puguin actuar sense cap tipus de restricció. És a dir, l'apreciació de l'excepcionalitat que fonamenta la utilització de la figura del decret llei és de caràcter polític i, per tant, li correspon al Govern.

En aquest sentit, la STC 111/2024, de 10 de setembre, al FJ 4, considera que la valoració de la concurrència de si es produeix un supòsit de necessitat extraordinària i urgent és un judici polític i que el TC l'únic que ha de fer és decidir si aquest judici "no desborda els límits d'allò manifestament raonable" (en línia amb la seva doctrina anterior, recollida, entre d'altres en les SSTC 40/2021, 126/2023, 166/2023, etc.).

Tal i com indica el CGE, quan el decret llei es projecta sobre matèries de naturalesa econòmica i social, com és el cas que ens ocupa, la doctrina consultiva i la jurisprudència constitucional s'han mostrat més deferents sobre el marge de decisió de que disposa el poder executiu per exercir la seva facultat legislativa mitjançant aquest instrument normatiu. En línies

10/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 10 de 20

generals, la jurisprudència constitucional ha estat força benvolent quant a la validació de les normes que s'aproven emmarcades en una conjuntura econòmica i/o social que requereix una regulació urgent, sempre, això sí, que quedi prou justificada, de forma explícita i raonada, en el text de la norma i en la documentació que l'acompanya.

Així, per exemple, el Dictamen CGE 2/2019, de 22 de febrer, manifesta que la jurisprudència ha estat favorable a validar les normes que s'aproven emmarcades en una conjuntura econòmica i/o social que requereix una regulació urgent, sempre, això sí, que quedi prou justificada, de forma explícita i raonada, al text de la norma (STC 93/2015, FJ 7, amb citació de la STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3).

Pel que fa al projecte de decret que s'informa, el seu contingut es projecta clarament sobre matèries de naturalesa econòmica, com és l'activitat de càmping, i té una transcendència social evident, atès que el seu objectiu últim és garantir la seguretat de les persones potencialment usuàries dels càmpings afectats per risc d'inundació, les quals formen part de la societat, en els termes més generals en que aquesta es pot concebre, doncs es pot allotjar en aquests càmpings qualsevol persona, amb independència del seu veïnatge i nacionalitat.

2.1 Ultra el que s'acaba d'exposar, s'observa que el CGE –fent-se ressò de la jurisprudència constitucional– ha distingit entre l'element de la urgència i el del caràcter extraordinari.

La urgència, segons el CGE, es vincula a la impossibilitat d'implementar el contingut de la regulació mitjançant el procediment parlamentari comú previst per a la resta d'iniciatives legislatives. És a dir, el Govern únicament estaria legitimat per exercir la potestat normativa mitjançant decret llei quan, exercint la iniciativa legislativa i per la via de la tramitació parlamentària, no es poguessin assolir els objectius perseguits.

En paraules del Consell de Garanties Estatutàries, en el dictamen 1/2012:

“La urgència es vincula a la impossibilitat d'implementar el contingut de la regulació o, en altres paraules, d'assolir la finalitat desitjada o cercada, mitjançant el procediment parlamentari comú previst per a la resta d'iniciatives legislatives, Així, i d'acord amb aquestes condicions, el Govern únicament estaria legitimat per exercir la seva potestat normativa mitjançant decret llei quan per la via de la tramitació parlamentària de naturalesa més urgent no fos raonablement viable o possible assolir els objectius perseguits per l'acció normativa (en aquest sentit, vegeu les STC 137/2011, de 14 de setembre, FJ 4; 68/2007, de 28 de març, FJ 6; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 3; 11/2002, de 17 de gener, FJ 4, i 6/1983, de 4 de febrer, FJ 6)”.

En el dictamen 3/2023, esmentat anteriorment, el CGE afirma:

“A les exigències anteriors cal afegir també l'acreditació de l'existència de la urgència. Aquesta s'ha d'entendre com la necessitat d'una actuació normativa immediata i, en general, s'ha vinculat a avaluar si des del punt de vista del procediment legislatiu ordinari no existeix una altra opció que facilités la tramitació de la disposició sense haver de recórrer a l'excepcionalitat d'una norma d'origen governamental, tenint en compte que, en el cas de l'exercici de la potestat legislativa per un govern autonòmic, el Tribunal Constitucional ha declarat que un factor a tenir en compte és el temps inferior que requereix tramitar un projecte de llei en l'assemblea autonòmica, pel fet que és unicameral (STC 8/2023, de 22 de febrer, FJ 5, amb citació de moltes altres).”

11/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 11 de 20

Generalitat de Catalunya
Gabinet Jurídic

Des d'aquesta perspectiva, cal valorar, doncs, si hagués estat possible una altra fórmula de tramitació legislativa sense haver de recórrer a aquesta figura, com per exemple el procediment per lectura única, per bé que, en aquest cas, només és possible si la naturalesa del projecte ho aconsella o la simplicitat de la formulació ho permet (art. 138 Reglament del Parlament) o bé mitjançant el procediment d'urgència (art. 107 Reglament), que també possibiliten una significativa celeritat en la tramitació de la iniciativa legislativa."

Cal tenir present que el TC, en diverses sentències (per totes, la 126/2023, de 27 de setembre, FJ 3), ha flexibilitzat l'exigència de la justificació expressa i individualitzada de la inadequació del procediment legislatiu per atendre a temps els objectius governamentals, sobretot si en queda acreditada la necessitat extraordinària que justifiqui una actuació normativa de caràcter immediat.

2.2 Pel que fa a la naturalesa extraordinària de la necessitat, és un supòsit excepcional que s'interpreta en el sentit que les circumstàncies existents requereixen una intervenció normativa immediata per part del Govern. La majoria de supòsits que han acudit al decret llei, es refereixen a situacions fàctiques amb especial repercussió en l'àmbit econòmic o social. És en aquests casos on el marge de decisió del Govern és més flexible i preval per damunt d'altres consideracions.

A més, la jurisprudència constitucional (com destaca la STC 16/2021, de 28 de gener, FJ 3) ha establert que la valoració de l'extraordinària i urgent necessitat d'una mesura pot ser independent de la seva imprevisibilitat i, fins i tot, del fet que tingui l'origen en la mateixa inactivitat del Govern, sempre que es doni l'excepcionalitat de la situació. El TC indica que el que realment ha d'importar no és tant la causa de les circumstàncies que justifiquen la legislació d'urgència com el fet que aquestes circumstàncies efectivament es produeixin.

Tal com s'exposa al dictamen CGE 2/2019, de 22 de febrer, cal interpretar el caràcter extraordinari "com el supòsit excepcional en el qual una situació conjuntural de difícil previsió requereix una intervenció normativa immediata per part del poder executiu per fer front als objectius de governabilitat». Amb línies generals, el caràcter extraordinari ha estat acceptat de manera àmplia per la jurisprudència del Tribunal Constitucional «quan està raonablement i explícitament motivat per situacions fàctiques amb una especial transcendència o repercussió en l'àmbit econòmic o social, i, per contra, l'escrutini ha estat més estricte en supòsits de normativa orientada a reformes estrictament organitzatives o instrumentals mínimament previsibles i que no exigeixen una acció normativa immediata» (DCGE 15/2014, FJ 2.3)".

Per la seva banda, el TC exigeix el que es podria considerar com un criteri addicional quin és que l'apreciació de la extraordinària i urgent necessitat sigui explícita i raonada i que existeixi una connexió entre la situació definida (la situació fàctica identificada) i les mesures que el decret llei adopta. El que es requereix és que s'acrediti que la situació d'extraordinària i urgent necessitat i les mesures que el decret llei adopta estan connectades de tal manera que les mesures guarden una relació directa i de congruència amb la situació que es tracta d'afrontar.

2.3. Traslladant aquesta doctrina al cas del projecte de decret llei objecte d'aquest informe, tot seguit s'expliciten les circumstàncies concurrents, que justifiquen la necessitat d'adoptar la regulació que incorpora. Aquestes explicacions es troben recollides en el informes justificatius signats pel secretari general d'Interior i Seguretat Pública i pel secretari general de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, així com en els informes tècnics emesos per la Direcció

12/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 12 de 20

Generalitat de Catalunya
Gabinet Jurídic

General de Protecció Civil, l'Agència Catalana de l'Aigua i el Servei Meteorològic de Catalunya, que figuren a l'expedient. Tot seguit se'n fa una síntesi:

- L'informe de la Direcció General de Protecció Civil, després de descriure el context històric; els factors d'especial vulnerabilitat dels càmpings a les inundacions; els factors determinants de la capacitat d'autoprotecció (gravetat i probabilitat dels danys, velocitat de l'afectació, temps d'evacuació i capacitat d'anticipació de la inundació); la situació general dels càmpings, referida a cadascun dels factors determinants de la capacitat d'autoprotecció esmentats; i analitzar el compliment de les obligacions en matèria d'autoprotecció dels càmpings en zona inundable (detallant les obligacions dels càmpings; els criteris tècnics per a l'avaluació de la capacitat d'autoprotecció, i analitzant el compliment de les obligacions en matèria d'autoprotecció); es pronuncia sobre la urgència d'adoptar mesures i conclou el següent:

"Tot i la seva especial vulnerabilitat a les inundacions, un nombre significatiu de càmpings a Catalunya desenvolupen la seva activitat exposats al risc d'inundacions i sense haver demostrat que garanteixen les condicions d'autoprotecció dels seus usuaris en cas d'inundació. Aquesta autoprotecció s'ha de fonamentar en la capacitat d'evacuar a les persones amb temps suficient abans de la inundació. En alguns casos concrets les condicions dels càmpings, de l'entorn i del tipus d'inundació fan inviable l'autoprotecció perquè no es pot disposar de sistemes d'alerta primerenca d'inundacions que garanteixin una evacuació segura a temps. Quan les circumstàncies d'invialibilitat de l'autoprotecció es donen en càmpings que estan afectats per zones inundables compatibles amb danys greus es generen escenaris de no supervivència de les persones afectades directament. A Catalunya hi ha casos de càmpings on es poden donar aquests escenaris de no supervivència de persones perquè estan afectats per zones inundables on es poden produir danys greus i l'autoprotecció no és viable (no hi ha capacitat per evacuar en temps real als usuaris abans de l'arribada de la inundació).

Tot i que aquestes circumstàncies es mantenen des de fa temps, el risc d'inundació en general, i dels càmpings en particular, s'ha agreujat significativament en els últims anys a Catalunya incrementant substancialment la probabilitat d'escenaris d'inundació que puguin afectar greument als càmpings i comportar la mortalitat de les persones que no es puguin evacuar preventivament.

En conclusió, es considera que **cal adoptar amb caràcter de màxima urgència mesures per tal que les activitats de càmping afectades pel risc d'inundació garanteixin de forma efectiva i definitiva la seguretat dels seus usuaris**. Aquestes mesures s'han de centrar en l'adequació dels usos de l'activitat per facilitar que posteriorment es puguin adoptar les mesures d'autoprotecció i per tant en evitar que es mantinguin les circumstàncies que impedeixen o són incompatibles amb aplicar les mesures d'autoprotecció necessàries (evacuació preventiva de les persones abans de l'arribada de la inundació). Així mateix, en el casos que no sigui viable aquesta adequació del usos, les mesures han d'evitar que es mantingui l'activitat en les condicions actuals. Aquestes mesures van més enllà de la competència de protecció civil atès que es requereix la intervenció dels àmbits competencials d'urbanisme i de gestió de l'aigua.

La no adopció d'aquestes mesures en els casos que sigui necessari comporta mantenir escenaris de risc d'inundació en determinats càmpings de Catalunya on la supervivència de les persones no està garantida."

13/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 13 de 20

- Al seu torn, l'informe justificatiu emès pel secretari general d'Interior i Seguretat Pública assenyala que "el caràcter extraordinari i excepcional de la situació es veu reflectit en el fet que el nombre de càmpings ubicats en zona inundable és molt elevat i, a més, no han pogut demostrar que puguin garantir les condicions d'autoprotecció dels seus usuaris en cas d'inundació"; tot indicant que "és necessari intervenir perquè el risc d'inundacions s'estan agreujant de forma significativa en els últims anys incrementant la probabilitat d'un escenari catastròfic que comporti danys greus amb mortalitat; problemàtica que afecta directament càmpings ubicats en zones amb risc d'inundació", així com que "és necessari intervenir de forma extraordinària i excepcional perquè no hi ha condicions d'autoprotecció dels usuaris que es considerin suficients".

Així mateix, s'hi assenyala que abans de procedir al tancament definitiu d'una instal·lació o al cessament definitiu d'una activitat, cal cercar vies per obtenir l'adequació dels usos de l'activitat que facilitin que, posteriorment, es puguin adoptar mesures d'autoprotecció i, per tant, evitar que es mantinguin les circumstàncies que impedeixen o són incompatibles amb aplicar les mesures d'autoprotecció necessàries. Únicament en el casos que no sigui viable aquesta adequació es quan cal regular la forma per evitar que es mantingui l'activitat, és a dir, és el moment que cal procedir al cessament o tancament definitiu. També s'indica que "aquestes actuacions s'han de dur a terme dins d'un procediment que atorgui les garanties necessàries a les persones titulars de les activitats de càmping així com a l'administració local afectada per raó del territori on s'ubiquen aquestes instal·lacions. Per aquest motiu es considera necessari articular una norma jurídica que estableixi un procediment de comprovació de la viabilitat dels càmpings ubicats en zona inundable a Catalunya per raons de seguretat de les persones".

Quant a la urgència de l'adopció de les mesures, s'apunta que "la urgència en aprovar aquesta norma ve motivada per l'extrema gravetat dels danys (pèrdua de múltiples vides humanes) que es poden generar si es mantenen les condicions actuals i pel fet d'haver-se constatat recentment que aquests fenòmens són cada cop més probables en un context de canvi climàtic mundial que està afectant especialment la Mediterrània".

Finalment, l'informe justificatiu es pronuncia sobre la congruència de les mesures amb la situació que s'ha d'afrontar, tot indicant que hi estan clarament vinculades, perquè permeten "que els poders públics donin compliment al deure que tenen de protegir les persones davant dels riscos previsibles i evitar la repetició de tragèdies causades per fenòmens naturals. Sense un procediment clar i definit, s'afectaria la seguretat jurídica i la protecció efectiva de les persones". També assenyala que "el contingut del projecte de decret llei permet que els poders públics donin compliment al deure que tenen de protegir les persones davant dels riscos previsibles i evitar la repetició de tragèdies causades per fenòmens naturals. Sense un procediment clar i definit, s'afectaria la seguretat jurídica i la protecció efectiva de les persones". Finalment, també s'apunta que "és l'Administració qui disposa dels mitjans materials i coercitius adients per poder obtenir la finalitat. Si no és a través d'una regulació legal (que, per jerarquia normativa, atorga el màxim de garanties als particulars afectats i aporta el nivell més elevat de seguretat jurídica), no hi ha cap altra via que pugui garantir el mateix resultat".

- L'informe tècnic emès per l'Agència Catalana de l'Aigua detalla la informació de la què es disposa actualment sobre les activitats de càmping, vinculada al risc d'inundació i a l'impacte del canvi climàtic, i conclou el següent:

14/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 14 de 20

Generalitat de Catalunya
Gabinet Jurídic

“✓ L'existència de càmpings a prop de rius i torrents pot presentar unes condicions d'inundabilitat que facin incompatible l'activitat amb la situació de perillositat determinada

✓ A data d'avui es disposa d'una informació sobre la perillositat de diversos establiments de càmping de la que no es disposava fa uns anys. En concret, amb la cartografia d'inundabilitat de la que es disposa, es determina que 33 establiments de càmping tenen més del 50% de la seva superfície dins la zona de flux preferent.

✓ En relació amb els establiments de càmping dels que no es disposa d'informació detallada d'inundabilitat, 179 establiments són travessats per un curs fluvial o estan situats a menys de 100m d'un, per la qual cosa es poden trobar també en una situació de perillositat per inundació elevada.

✓ Aproximadament la meitat dels episodis significatius d'inundació i danys per inundació en el període 2005–2023 s'hagin registrat en els darrers 6 anys (2018-2023). Això pot respondre a diferents factors, com per exemple un increment en el nombre de bens assegurats, però també pot indicar un increment en la freqüència i gravetat d'aquest tipus de fenòmens.

✓ Els informes del Panel Intergovernamental sobre Canvi Climàtic (IPCC), així com les projeccions de l'Agència Estatal de Meteorologia (AEMET), adverteixen que les pluges torrencials i les crescudes sobtades dels rius esdevindran cada cop més recurrents i destructives.

L'acord del Govern de la Generalitat Resolució PRE/3934/2024, pel qual es dona publicitat a l'Acord de Govern de 5 de novembre de 2024, pel qual s'adopten mesures per millorar el desenvolupament de la protecció civil a Catalunya, estableix en el seu punt 4 l'encàrrec a l'Agència Catalana de l'Aigua de completar la cartografia de zones inundables, a partir de la qual poder revisar les activitats i usos que tenen lloc en zones inundables, per adoptar mesures per garantir la seguretat de les persones i els bens.

És en la línia de l'establert a aquest Acord de Govern – necessitat de revisar les activitats i usos que tenen lloc en zones inundables – i de la situació descrita en aquest informe que per part de l'Agència Catalana de l'Aigua es considera del tot necessari un instrument jurídic que reguli els procediments administratius a aplicar en els establiments de càmping existents, així com les mesures que, en el seu cas, calgui aplicar.”

- D'altra banda, l'informe elaborat pel Servei Meteorològic de Catalunya, després d'analitzar l'estat del canvi climàtic a Catalunya i les seves projeccions de futur, es centra en el canvi climàtic específic al Pirineu, fent referència a la cobertura meteorològica al Pirineu mitjançant eines de teledetecció, les seves mancances i alternatives de millora amb els costos associats, per concloure el següent:

“Les tendències observades a Catalunya, per a un ampli ventall de variables meteorològiques, confirmen que el canvi climàtic d'origen antròpic és una realitat que, des de fa dècades, ja afecta el nostre territori. A més, diversos projectes de recerca han conclòs que el conjunt del Pirineu és un dels indrets que més pateix i patirà els efectes del canvi climàtic en les pròximes dècades.

15/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 15 de 20

És en el conjunt del Pirineu on els resultats del projecte ESCAT-2020, desenvolupat per l'SMC, apunta a augments de temperatura que podrien ser superiors als 4 °C, respecte la mitjana 1971-2000, i a una disminució global de la precipitació que vindrà acompanyada per una major freqüència de períodes de sequera i, al mateix temps, un increment en la torrencialitat dels episodis de pluja intensa.

Per a predir crescudes i inundacions sobtades resulta essencial disposar de la informació que proporcionen els sistemes d'observació meteorològica. És en aquest àmbit, que una de les fonts de màxim interès per als models de predicció d'inundacions és l'estimació de precipitació a partir de les dades dels radars meteorològics.

No obstant això, la precisió del producte d'estimació quantitativa de precipitació en regions muntanyoses està limitada per bloquejos en el feix radar quan aquests estan massa a prop de les muntanyes o per l'alçària del feix i l'amplada del volum de mostreig quan els radars estan molt lluny.

Per superar aquestes limitacions, cal considerar els radars polarimètrics de banda X com una possible solució. Ara bé, cal tenir present que és imprescindible fer un estudi acurat per així determinar les localitzacions òptimes dels nous radars i poder acotar els costos associats."

Per tant, de l'informe en resulta la previsibilitat d'un increment en la torrencialitat dels episodis de pluja intensa, essent el conjunt del Pirineu un dels indrets que més patirà el fenomen, sense que la instal·lació de més radars pugui facilitar la predicció, llevat que es tracti de radars polarimètrics de banda X, que requereixen un estudi molt acurat per a la seva localització òptima.

Així doncs, aquesta darrera possibilitat, a banda del cost que suposa, no és factible de forma immediata, sens perjudici que la predictibilitat dels fenòmens de pluja torrencial no és l'únic element a considerar, sinó que la viabilitat dels càmpings afectats per risc d'inundació requereix alhora, comptar amb temps d'evacuació suficient, tal com indica l'informe de la Direcció General de Protecció Civil.

- L'informe justificatiu que signa el secretari general de Territori, Habitatge i Transició Ecològica al·ludeix al fet que la normativa vigent no està pròpiament adaptada a les noves previsions del Reglament de domini públic hidràulic i que, a més, aquestes fan literalment referència a <<noves>> instal·lacions, activitats o usos, malgrat és òbvia la necessitat de conjugar l'activitat de càmping que es desenvolupa amb la zona en què està ubicada i també la de preveure les conseqüències per al cas que l'adaptació no sigui viable. En aquest sentit, al·ludeix a les activitats de càmping situades en zones de flux preferent les quals, a més corresponen a una inundació ràpida i són a prop de la capçalera de rius.

S'hi indica que el buit legal no pot comportar la persistència d'usos, activitats o edificacions preexistents respecte dels quals no es poden adoptar o justificar mesures de protecció de persones i béns en estar situades en zones inundables o de flux preferent, perquè això seria contrari a la resta de la regulació sectorial aplicable i, el que és més important, perquè implicaria posar en risc les persones, bé jurídic que cal protegir per sobre de qualsevol altre interès.

16/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 16 de 20

Un cop analitzats els informes esmentats, es considera que justifiquen la necessitat extraordinària, ja que les circumstàncies descrites requereixen una intervenció normativa immediata per part del Govern. Destaca que les situacions fàctiques i jurídiques així com les consideracions tècniques que s'hi expliciten tenen una evident i especial repercussió social, precisament per l'afectació potencial a qualsevol ciutadà català i a qualsevol persona, sigui quina sigui la seva nacionalitat, que es pugui allotjar en els camps afectats per risc d'inundació, així com en l'àmbit econòmic.

També es considera que queda acreditada la connexió entre la situació que es tracta d'afrontar i les mesures que es proposen, com també s'assenyalarà en el punt VI d'aquest informe. Certament, és clar que regular un procediment mitjançant el qual verificar la viabilitat o no dels camps afectats per risc d'inundació comporta tenir a l'abast un instrument clau per garantir la seguretat de les persones davant aquest risc.

Al respecte, cal recordar, igualment, que no es pot confondre l'eficàcia immediata de la norma amb l'execució instantània. En aquest cas, la completa execució ha de passar, necessàriament, per la tramitació dels procediments, la seva resolució i l'execució del pronunciament d'aquestes. Però això no significa que les prescripcions que s'hi preveuen no tinguin l'efecte immediat que justifica l'adopció de la mesura i que exigeix la jurisprudència constitucional, com és la de comptar amb l'instrument idoni per adoptar la decisió o decisions que en cada cas correspongui.

Pel que fa a la justificació de la urgència, convé destacar que, d'acord amb l'article 36 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, que regula la iniciativa legislativa, l'aprovació dels projectes de Llei requereix una tramitació prèvia a la seva presentació al Parlament de Catalunya els projectes de Llei abans de poder ser presentats al Parlament de Catalunya per a ser tramitats, encara que sigui pel procediment d'urgència. Ambdues tramitacions, la prèvia i la parlamentària no permeten fer front amb la rapidesa necessària la situació que el projecte de decret Llei ha de resoldre.

3. Quant al segon aspecte a valorar, cal examinar si el contingut del projecte de decret Llei respecta els límits materials que l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia imposa al Govern de la Generalitat. Així, d'acord amb el precepte estatutari, que resten excloses com a objecte de regulació dels decrets Llei les matèries següents: la reforma de l'Estatut; les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic; la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut (capítols I, II i III del títol I de l'EAC) i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya; i, finalment, el pressupost de la Generalitat.

A més, tampoc es poden veure afectats els límits materials que l'article 86.1 CE estableix per al mateix instrument normatiu (l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans regulats en el títol I, el règim de les comunitats autònomes i el dret electoral general).

D'acord amb la doctrina del CGE i la jurisprudència constitucional, la limitació material del decret Llei no s'ha d'entendre de forma tan restrictiva que n'impedeixi l'ús com a instrument normatiu idoni per regular i donar resposta a circumstàncies canviants de la nostra societat. Així, per exemple, mitjançant un decret Llei no es pot regular el règim general del dret, ni els aspectes essencials, si bé res no obsta a regular matèries que es relacionen amb els drets de la ciutadania si aquesta regulació no s'insereix de forma directa en el nucli del règim jurídic d'un dret estatutari o constitucional.

17/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 17 de 20

L'article 62 EAC especifica les matèries que tenen naturalesa de desenvolupament bàsic i que, per tant, resten excloses de la regulació per decret llei. Es constata que el contingut de la proposta que s'informa no afecta cap d'aquests àmbits materials expressament exclosos.

V. Documentació i tramitació

1. El marc jurídic de l'elaboració i tramitació dels decrets llei ve establert per l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.

Aquest darrer precepte regula la tramitació, documentació i requisits que s'han de complir per tal que el Govern pugui aprovar un decret llei.

2. Així, el projecte de decret llei s'ha iniciat a proposta conjunta dels Departaments de la Presidència, Interior i Seguretat Pública, Territori, Habitatge i Transició Ecològica i Empresa i Treball, que són els competents per raó de la matèria, i s'ha efectuat la comunicació al secretari del Govern prevista a l'article 38.2 de la Llei 13/2008.

3. Pel que fa a la documentació justificativa, el TC demana que la justificació quedi incorporada a l'exposició de motius de la norma, com a millor garantia de l'anàlisi i assumpció de l'existència d'una extraordinària i urgent necessitat d'aprovar aquella norma sense seguir l'iter parlamentari establert per a la resta de normes amb rang legal.

En el cas de la normativa autonòmica, és l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, el que exigeix que aquest raonament s'inclogui en l'exposició de motius del projecte de decret llei tot raonant expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa. A més, la Llei exigeix que s'incorpori a l'expedient un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar.

L'exposició de motius del projecte de decret –per mandat de l'article 38 de la Llei 13/2008– incorpora la justificació de la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa. A més, també s'hi exposa el compliment dels principis de bona regulació recollits a l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i a l'article 62 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

4. L'expedient també incorpora els informes signats pel secretari general d'Interior i Seguretat Pública i pel secretari general de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, que justifiquen la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa i certifiquen que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar.

5. En no tractar-se d'un projecte de llei ordinari, la tramitació d'un decret llei no requereix el compliment de les previsions que es contemplen a l'article 36.3 de la Llei 13/2008 sinó únicament les que es preveuen en l'apartat 3 de l'article 38. Per tant, no resulta preceptiva l'emissió dels informes que sí que ho serien en la tramitació ordinària d'un projecte de llei.

18/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 18 de 20

Generalitat de Catalunya
Gabinet Jurídic

6. D'acord amb el que estableix l'article 8.1.b) del Reglament del Consell Tècnic del Govern, aprovat pel Decret 413/2011, de 13 de desembre, els projectes de decret llei no són objecte d'examen i deliberació del Consell Tècnic.

7. Finalment, un cop el Govern hagi aprovat el projecte de decret llei i s'hagi publicat en el DOGC, el Govern ho ha de comunicar al Parlament, perquè n'acordi la convalidació o la derogació.

VI. Congruència de les mesures amb la situació que cal superar

Un cop s'ha constatat que concorre el pressupòsit de fet habilitant exigít per la Constitució, l'Estatut i la Llei 13/2008, cal examinar si les mesures que conté el projecte de decret llei guarden una relació directa o de congruència amb la situació que es tracta de superar.

Respecte aquest extrem, la sentència 1/2012 del TC indica que aquesta connexió no s'ha d'identificar amb un control sobre l'oportunitat, eficàcia o bondat tècnica de les mesures adoptades sinó únicament l'existència d'un vincle raonable entre les dites mesures i la situació que exigeix l'acció normativa.

En el cas del projecte de decret llei objecte d'aquest informe, s'observa que aquest s'integra amb el contingut que s'ha detallat en l'apartat III d'aquest informe.

Aquest contingut guarda congruència amb la situació que es tracta de superar, que resulta clarament explicitada en els informes justificatius signats pel secretari general d'Interior i Seguretat Pública i el secretari general de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, així com en els informes tècnics emesos per la Direcció General de Protecció Civil, l'Agència Catalana de l'Aigua i el Servei Meteorològic de Catalunya. Situació que no és altra que el risc per a la seguretat de les persones que comporta l'existència d'activitats de càmping ubicades en zones afectades amb risc d'inundació. Existència d'activitats de càmping que és anterior a l'establiment de limitacions específiques en els usos d'aquestes zones, per a les quals la normativa vigent no va preveure, en el moment de la seva aprovació, cap règim jurídic transitori que permetés la seva adaptació a les obligacions previstes a l'ordenament jurídic vigent o, en el seu cas, les conseqüències de la impossibilitat d'adaptació.

Els risc per a la seguretat de les persones que aquesta situació comporta i l'esmentada manca de previsió d'un règim específic per a aquestes activitats de càmping determina clarament la congruència de les mesures que proposa el projecte de decret llei, les quals, d'acord amb la definició del seu objecte, constitueixen la regulació d'un procediment per a comprovar la viabilitat de les activitats, regulació en la que es posa el focus principal en la garantia de la seguretat de les persones usuàries, sense obviar, emperò, els interessos de les persones que en són titulars, ni els dels territoris en les que són ubicades.

En aquest sentit, es considera que el procediment que es regula conté les exigències tècniques necessàries i respecta els drets i interessos de les persones titulars de les activitats, així com l'autonomia local, per tal com preveu l'audiència dels ens locals concernits, tot establint possibles continguts del pronunciament de l'acord que l'ha de finalitzar que prioritzen la seguretat de les persones però sense desatendre els interessos concurrents. En aquest sentit, la disposició addicional primera també deixa palès que, en el marc de les exigències

19/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 19 de 20

Generalitat de Catalunya
Gabinet Jurídic

de la normativa vigent aplicable a les activitats de càmping, res impedeix que les persones titulars de les activitats puguin portar a terme o instar actuacions per garantir la seguretat de les persones, les quals han de ser objecte de valoració en el decurs del procediment que regula el decret llei.

La resta de previsions del projecte de decret llei són congruents amb la finalitat de donar solució a la situació a la qual es fa front per garantir la seguretat de les persones, com són la imprescriptibilitat de les accions, el caràcter no indemnitzable dels acords que s'adoptin en el marc del procediment; algunes d'elles instrumentalment necessàries (article 11, sobre el seguiment del compliment dels acords; article 13, sobre les potestats administratives i mitjans i actuacions d'execució; disposició addicional segona, pel que fa a les mesures d'agilització i col·laboració administrativa; i disposició addicional tercera, relatives a les mesures per assegurar l'execució del decret llei); i d'altres focalitzades en els drets i interessos del sector afectat (article 10, sobre la no afectació de la titularitat dominical; i la disposició addicional segona, pel que fa a les mesures de foment).

A la vista del contingut que integra el projecte de decret llei, es pot afirmar que és imprescindible i és el mínim necessari per tal d'obtenir el resultat volgut, quin és disposar d'un procediment per comprovar la viabilitat de les activitats de càmping afectades per risc d'inundació a Catalunya per garantir la seguretat de les persones, i poder portar-ho a terme a la major brevetat, començant la tramitació d'aquesta comprovació amb anterioritat a l'inici de la temporada turística i del període habitual de major possibilitat d'esdeveniment de fenòmens meteorològics que comportin inundacions. En conseqüència, s'acompleix l'exigència de que hi hagi una relació de congruència i de sentit entre les mesures contingudes en el projecte de decret llei i la situació que cal afrontar.

VII. Conclusió

En conseqüència, d'acord amb l'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre; amb l'article 4.1 a) de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, i amb l'article 6.4 del Decret 106/2024, d'11 de juny, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat, s'informa favorablement la iniciativa per tal que continuï la tramitació per a aprovació del Govern, publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i comunicació al Parlament, perquè n'acordi la convalidació o la derogació.

Subdirectora general de Serveis
Consultius i Coordinació Jurídica

Directora general de Serveis
Consultius i Coordinació Jurídica

Director
del Gabinet Jurídic

20/20

Doc. original signat per:
Rosa Maria Díaz Petit
17/03/2025,
Susana Marín Dios
17/03/2025,
Jose Luis Martínez-Alonso
Camps 17/03/2025

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al
web csv.gencat.cat fins al 18/03/2028

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0BG7AZZQVNR2SAJ0528HEC79LE84WE5T

Data creació còpia:
18/03/2025 09:12:44

Pàgina 20 de 20